

[Niels Frederiksen.]

udskrivning endnu stærkere hærgede Skatteborgerne. Jeg erkender, at den Karakteristik, det ærede Medlem fremsatte af den Politik, der er ført: at det var en Politik paa kort Sigt, er rigtig. Jeg gad vidst, om nogen Politiker i Øjeblikket, under de nuværende Forhold, kunde føre Politik paa langt Sigt. Det vilde være uklogt, og det vilde være at handle i Blinde, da ingen i Øjeblikket aner, hvilke politiske Problemer der rejser sig, hvilke Opgaver der foreligger til Løsning blot ind i den nærmeste Fremtid.

Det har været Regeringens og Regeringspartierne Opfattelse af de foreliggende Forhold, at det, det gjaldt om politisk, var at afbøde Styrken af de Vanskeligheder, der udefra førtes ind over dansk Erhvervsliv og det danske Folkesamfund, gøre det ved Foranstaltninger, der havde til Hensigt at mildne Vanskelighederne for de Kredse af Borgere, der hurtigst og voldsomst blev ramt af Vanskelighederne, og i den Anledning kræve et Bidrag fra den Kreds af Borgere, som ikke var ramt, eller som eventuelt havde Fordel af de Vanskeligheder, der traf andre, med andre Ord prøve paa at skaffe de Midler til Veje, som var nødvendige til at hjælpe den arbejdsløse Skare, de Mennesker, der var sat ud af Erhverv og Virksomhed og dermed havde mistet Fortjeningen til Familiens og Hjemets Ophold, og hjælpe den Kreds af Landmænd, som var ramt af Prisnedgangen udefra saa voldsomt, at de med den stærke Gældsbyrde, afstedkommet af Fortidens Forhold, ikke var i Stand til at blive ved Hjem og Bedrift, hjælpe dem saa stærkt, at de haardest ramte blev skattefri Borgere i et Kriseaar, som forhaabentlig er et Overgangsjaar.

Det er Linien i den Politik, Regeringen har ført, og det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal og hans Parti har jo stillet sig fuldkommen udenfor Medvirken i saa Henseende. Jeg synes, man har en vis Ret til at drage det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal og hans Parti til Ansvar, fordi de holdt sig udenfor en virkelig positiv og direkte Medvirken til en Politik af denne Art; det er ikke nok, at man her i Rigsdagen og ude i Landet taler om Tilpasning og peger paa de Vanskeligheder, der truer det danske Folkesamfund og Erhvervsliv i Fremtiden, og tegner det mørkest mulige Billede, sigende, at alle maa erkende, at den Politik, vi nu fører, kan ikke fortsættes ind i Fremtiden.

Jeg tror, der ikke er et eneste Medlem i denne høje Forsamling, der ikke erkender denne sidste Paastands Rigtighed. Hvis

man tænkte sig, at den nuværende økonomiske Tilstand skulde vedvare, at man Aar efter Aar skulde vedblive med ved Skatteudskrivning at mildne Forholdene paa samme Maade som i indeværende Aar, da var dette en haabløs Politik; den kan ikke holde i Fremtiden. Men det har heller aldrig været Hensigten, at den Politik, vi har ført under de nuværende Forhold, skulde være en varig, retningsangivende Politik i Danmark i økonomisk Henseende.

Men det forekommer mig, at hvis man vurderer Forholdene, som de foreligger, og undersøger, hvad der er muligt og betimeligt og rigtigt i sine Virkninger i Øjeblikket, da kommer man ikke udenom dette, at det, der er sket, har haft den Virkning at bringe øjeblikkelig Hjælp til store Dele af den Befolkning, der er haardest ramt af Nutidens Vanskeligheder.

Partiet Venstre med dets Formand og Ordfører i Spidsen har sat sig den politiske Opgave i en vanskelig Tid at sige til alle de Borgere i Landet, der gennem deres Skatteydelse har bidraget til at hjælpe over Vanskelighederne for de vanskeligst stillede: Den Regering, vi nu har, den skattehænger jer, det er ikke øgede Skatter, vi trænger til, det er mindre Skatteudskrivning; Regeringen bidrager ved sin Politik til, at Formuerne opspises. Men til alle dem, man tilstræbte at hjælpe, sagde Venstres Ordfører og dets Presse: Den Hjælp, I faar, er Almisser, den betyder ingenting; det er slet ikke den Slags Ting, der kan hjælpe. Dette har ført til Misfornøjelse i begge Fløje.

Jeg maa tilstaa, at en politisk Gerning af den Art misunder jeg hverken Venstre eller det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal. Hvis man i en vanskelig Tid bevidst prøver paa at forklejne den Hjælp, vi vil yde dem, der trænger, men samtidig tilstræber at vække Misnøje hos dem, der maa yde Hjælpen, fordi de har Pligt dertil og Mulighed derfor, kan man altid finde et villigt Øre, men jeg tror, hverken man gavner vort Folks Betingelser for at gaa en vanskelig Tid igennem eller skaber retsindig Opfattelse af Tidens Spørgsmaal og Forhold hos dem, man paavirker i Skrift og Tale paa den Maade.

Saa dan ligger i Virkeligheden Forholdet. Den Hjælp, man gennem den Politik, der er ført i Vinter, har søgt at yde det kriseramte Landbrug, er en Hjælp, som man ikke fra nogen anden Side har søgt at yde tilsvarende ved de Reformere, man har foreslaaet. Man har søgt at lette Forholdene skattemæssigt, og udover Skattebyrderne, for Tusinder og